Planeta Neptun a fost descoperită la jumătatea secolului al 19-lea. După calcule minuţioase asupra perturbării orbitei lui Uranus, astronomul francez Leverrier indică elemente legate de poziţia şi orbita noii planete, pe care germanul Galle o descoperă efectiv în 1846.

De ce este importantă planeta Neptun? În primul rând, pentru că în ultimii aproximativ 2000 de ani s-au manifestat plenar vibraţiile Erei Peştilor, iar Neptun, alături de Jupiter, guvernează acest semn zodiacal. Prin urmare Neptub este un Regent al Erei Peştilor. La descoperirea sa, Neptun era plasat în Vărsător, iar acum, la aproape 168 de ani distanţă (durata unui ciclu neptunian), se află cam în aceeaşi poziţie, încât cercul se închide. Influenţa acestei planete a fost resimţită în diverse direcţii sau pe diferite nivele:

1.Spiritual - prin apariţia religiilor monoteiste (creştinism, islamism), bazate pe o credinţă puternică în Divinitatea Supremă, ce nu lasă loc investigării raţionale, ci doar acceptării dogmelor religioase. Dar şi aceste religii au suferit schisme, apărând multiple grupări religioase sau noi biserici (sunniţi şi şiiţi în islam; ortodocşi, catolici, protestanţi, etc. în creştinism), ori secte. Se ştie că Neptun generează acea „ceaţă" specifică (constând în confuzie, neclaritate, incapacitate de înţelegere obiectivă, incoerenţă, emotivitate marcată intens de haos). Neptun a generat şi interesul pentru ocultism, magie, ezoterism şi un misticism ce nu era întotdeauna conex cu religia, toate acestea învăluite de un văl al misterului, mai ales în cadrul unor societăţi secrete, iniţiatice, ce avea o grosime variabilă.

De-a lungul Erei Peştilor, cunoaşterea a fost puternic ocultată, ascunsă, fiind transmisă doar la modul criptat (parabole, simboluri, texte încifrate) sau în cadrul unor grupări secrete (francmasoni, rozicrucieni, templieri, etc.). Fiecare tradiţie spirituală s-a structurat pe cel puţin două nivele:

-exoteric - ritualuri religioase accesibile maselor largi, bazate pe dogme clare, ce pot fi uşor de înţeles (în creştinism, islamism, iudaism)

-ezoteric - aspectele oculte, profunde, ce se adresează iniţiaţilor, accesibile unui anumit nivel de înţelegere (fiecare din religiile amintite au şi o latură ezoterică)

2.Material - prin tendinţa de renunţare, uneori, la valorile concrete, fizice, financiare, pentru a obţine „comorile cereşti". Neptun generează un idealism caracteristic, adesea fantasmagoric, care poate conduce pe cei ce sunt puternic impregnaţi de influenţa sa la trăirea în stări de transă, hipnoză, dedublare, extaz divin (samadhi) sau alte stări mistice, spirituale, paranormale. Alteori, cei aflaţi sub dominanta neptuniană i-au utilizat energia şi puterea de fascinaţie pentru a obţine resurse materiale în moduri ilegale, venale, exploatând naivitatea sau încrederea altor fiinţe (tendinţa către mistificare, escrocherie, etc.).

3. Comportamental - tendinţa către aventură, explorare, descoperire (generată şi de influenţa lui Jupiter), prin realizarea unor importante călătorii pe mări şi oceane - vezi Cristofor Columb, Vasco da Gama, Magella, Cook, etc. (ori mările şi oceanele sunt guvernate de Neptun, zeul mării a vechii romani). S-a mai observat tendinţa oamenilor de a adera la colective mari (clanuri, triburi, imperii, comunităţi spirituale sau confrerii) sau de a se izola (asceză în mânăstiri, temple, pe insule pustii).

4.Social, politic - separare, dezbinare, lipsă de comunicare sau ignorare între colectivităţile

umane, suferinţă, sclavie.

Influenţa lui Neptun se poate sesiza foarte bine în cele 4 Evanghelii (în care Iisus le arată noua cale spirituală discipolilor săi), ca şi cea a zodiei Peştilor, prin învăţături şi fapte. Astfel, întâlnim următoarele elemente definitorii:
-credinţa în Dumnezeu Tatăl (verbul Peştilor - „a crede")
-importanţa iubirii de Dumnezeu şi a iubirii de aproape
-lucrul cu masele, cu colectivităţile
-ocultarea învăţăturii prin parabole (care le sunt decriptate sau explicate „în clar" apostolilor)
-vindecarea bolilor şi eliminarea suferinţelor prin credinţă puternică şi miracolul graţiei divine
-confruntarea cu forţele malefice, exorcizările (Peştii sunt numiţi şi „infernul zodiacului")
-navigaţia pe Marea Tiberiadei, dar şi mersul miraculos pe apă
-pescuirea fizică (unii apostoli erau chiar pescari de meserie) şi pescuirea spirituală („pescari de oameni")
-botezul în apă
-importanţa sacrificiului, a dăruirii de sine
-singurătatea, marginalizarea, persecuţia, suferinţa lui Iisus, apoi a apostolilor, a primilor creştini
-somnul apostolilor (ceaţa neptuniană)
-trădarea lui Iuda, rezultată din neînţelegere, din viziunea lui spirituală falsă, eronată
-înălţarea în Împărăţia Cerurilor

Putem astfel să punem în evidenţă, prin trecerea în revistă a celor de mai sus, cele două octave ale lui Neptun:
a.Octava inferioară - iluzionare, nevoia de integrare în colectiv la modul gregar, recurgerea la intoxicante (alcool, tutun, stupefiante), ipocrizie, iresponsabilitate (fuga de realitate, refugiul în lumea „mirifică" sau fantasmagorică), izolarea masochistă, trădarea, manipularea, emotivitatea excesivă, suferinţă, neînţelegere, ignoranţă sau prostie autentică, lipsă de comunicare.
b.Octava superioară - ocultism, misticism, credinţă profundă în valori reale şi forţe spirituale benefice, capacităţi parapsihice (empatie, telepatie, intuiţie, premoniţie, clarviziune), abilităţi oculte (dedublare, operări paranormale), iniţiere, profunzime, mister, iubire profundă.

În preajma descoperirii lui Neptun s-au produs o serie de evenimente semnificative, corelate simbolic cu această planetă:
-apariţia „Manifestului comunist", redactat de Karl Marx
-valul revoluţionar de la 1848
-descoperirea anesteziei (de către Thomas Morton)
-cercetări medicale asupra folosirii terapeutice a hipnozei
-apariţia unor cluburi ale consumatorilor de haşiş în Europa („Club des hachichines"), apariţia şi extinderea consumului de opiu în Orient; astfel a început consumul modern de droguri

-dezrobirea ţiganilor în ţările române şi a mujicilor din Rusia
-apariţia cultelor creştine neoprotestante (adventişti, baptişti, etc.) şi a cultului bahai
-apariţia de noi societăţi secrete (ex.: „Cranii şi oase" în SUA, cu un punct de operare la Universitatea Yale)

O serie de cercetători şi filozofi (printre care şi Mircea Eliade) au observat în mod just că marxismul (materialismul dialectic) este, de fapt, ideologic sau principial vorbind, un creştinism răsturnat, care se opunea acestuia (vezi afirmaţia „religia este opiu pentru popoare") şi intenţiona să îl înlocuiască. În lucrarea „Marx şi Satana", reverendul neoprotestant Richard Wurmbrand, care a suferit în închisorile comuniste româneşti şi s-a documentat ulterior în arhivele şi bibliotecile din Anglia, arată clar că pionierii socialismului (Marx şi Engels) erau adepţi sinceri ai unui cult satanist şi promovau ideile acestuia în lucrările lor, deşi fuseseră creştini fervenţi în tinereţe (se considerau, de exemplu, într-un gen de război cu Dumnezeu, pe care voiau să Îl „detroneze", nerozie comparabilă cu „Dumnezeu a murit" a lui Nietzsche). Chiar şi biografiile oficiale ale lui Marx arată că era membru al grupării „Alianţa drepţilor", fracţiune a societăţii secrete „B"nai Brith" („Fii Alianţei"). Aceste aspecte explică foarte multe elemente ale ideologiei marxiste, care ne apar a fi o contrapunere faţă de creştinism. Astfel:

-colectivismul socialist/comunist se opune fraternităţii creştine
-ura dintre clasele sociale, manifestată prin „lupta de clasă" se opune iubirii creştine
-misticismului creştin i se opune materialismul dialectic
-paradisului ceresc (Împărăţia cerurilor) i se opune paradisul terestru al comunismului victorios
-credinţei creştine în viaţa de apoi i se opune utopia comunistă sau aşa-zisul paradis material, social (în care toţi muncesc după posibilităţi şi primesc după necesităţi)
-moaştelor sfinte ale creştinismului li se opune mumia plină de ceară a lui Lenin şi a altor lideri comunişti „nepreţuiţi"
-creştinilor ce se luptă cu ispitele demonice, cu entităţile malefice, li se opune clasa muncitoare, căreia i se conferă un nimb de „sfinţenie", ce se luptă cu „demonii" capitalişti, burghezi, etc.
-persecuţiilor şi martirajelor primilor creştini li se opun persecuţiile regimurilor „reacţionare" la adresa socialiştilor şi comuniştilor şi întemniţarea sau deportarea acestora
-Bibliei i se opun „Capitalul", „Manifestul comunist", etc.
-persecuţiilor primilor creştini li se opun persecuţiile militanţilor socialişti de către „burghezi" sau „reacţionari"
-creştinismul a atras, la începuturile sale, oameni de categorie socială joasă, umilă, la aceasta marxiştii opunând atragerea în rândul militanţilor socialişti a membrilor „clasei muncitoare"

Este interesant de remarcat faptul că religia creştină a apărut în perioda de început a Erei Peştilor, iar marxismul, ca şi „creştinism întors pe dos", inclusiv în ceea ce priveşte orientarea spirituală (adică este orientat malefic, satanist), a apărut în perioada finală a aceleiaşi Erei. Aşadar, corifeii socialismului nu erau în mod real atei sau materialist-dialectici în gândire, ci erau nişte ocultişti malefic orientaţi (în sensul cel mai rău cu putinţă), lucru vizibil, dealtfel, şi în „operele" lor filozofice (unde se dezbat uneori chestiuni ezoterice, gen kabala şi semnificaţia numărului 666).

Răspândirea ideilor socialiste, apariţia partidelor de stânga, în a doua jumătate a secolului al 19-lea, s-au produs pe fondul tranzitului planetei Neptun prin Peşti (domiciliu), prin Berbec (iniţiativele de afirmare ale liderilor socialişti, dar şi violenţa acestora, asasinarea ţarului Alexandru al III-lea al Rusiei fiindu-le atribuită), prin Taur (mişcarea socialistă a intrat într-o fază de concretizare, de structurare, incluzând şi apariţia Internaţionalelor).

De aceea, nu ne mirăm deloc să aflăm că imperiul sovietic a fost creat după repere de natură

astrologică. Începutul imperiului comunist s-a produs pe 8 noiembrie 1917, la ora 2 şi 4 minute, la Petrograd (capitala Rusiei de atunci). Astrologic vorbind, Soarele se afla atunci exact în centrul semnului Scorpionului (astfel Scorpionul poate fi privit ca simbol şi păzitor al puterii sovietice). Acest moment a fost calculat şi aşteptat, lucru care confirmă că era deosebit de important.

Faptele istorice ne arată că putere a fost cucerită de bolşevici încă din 3 noiembrie, dar au început celebra revoluţie (analizată în amănunt de Curzio Malaparte în „Tehnica loviturii de stat") în seara zilei de 7 noiembrie. Nici un istoric nu a putut explica logic de ce bolşevicii au aşteptat atât de mult pentru a ocupa Palatul de Iarnă din Petrograd. Elita, care a condus revoluţia, formată din 10 bărbaţi, dintre care cel puţin despre jumătate se ştie că erau francmasoni cu grade foarte mari, a fost responsabilă pentru „spectacol". Istoricii relatează că asaltul Palatului de Iarnă s-a făcut cu ochii pe ceas şi a fost realizată exact la ora 2:04. Chiar prima frază rostită de cei care au condus acest asalt a fost: „V-a sosit timpul!". Prin urmare, bolşevicii francmasoni erau iniţiaţi în secretele astrologiei. Totuşi, pentru a împiedica şi pe alţii să utilizeze astfel de cunoştinţe, bolşevicii au declarat imediat că astrologia este o superstiţie fără valoare.

Astrograma acelui moment este foarte semnificativă, în condiţiile în care unii participanţi erau iniţiaţi în domeniu. Pe lângă poziţia amintită a Soarelui, exact în mijlocul semnului Scorpionului, remarcăm conjuncţia Saturn - Neptun din Leu (ideologia comunistă - Neptun, impusă cu rigoare, în mod planificat, organizat - Saturn, totul impregnat de forţă, de voinţă fermă - Leu, dar şi mult cinism, cruzime, porniri distructive, sete de răzbunare, tendinţe criminale - guvernatorul Leului, Soarele, în Scorpion, în al doilea decan, Scorpion-Peşti, care este guvernat la rândul său de Neptun şi Jupiter; este un gen de recepţie mutuală Soare-Neptun, adică vorbim despre o Putere Neptuniană, ce a condus la apariţia URSS-ului, „ţara comunismului victorios", care a exercitat o fascinaţie şi un fel de hipnoză în întreaga lume, a alimentat multe mişcările comuniste din lume, pentru a se impune, a se menţine, a duce mai departe „exportul de comunism").

Cuadratura dintre conjuncţia Saturn-Neptun din Leu, pe de o parte, şi conjuncţia Soare-Mercur, pe de altă parte, indică agresivitatea grupării bolşevice faţă de familia imperială (din acel moment, destinul ţarului familiei şi al familiei sale a fost pecetluit în sens negativ; acest fapt este cu atât mai evident cu cât vorbim de Soare rău aspectat în Scorpion, care indică moartea sau căderea uni lider, la acest careu în T, Soare-Mercur - vîrful, Uranus, Saturn-Neptun - baza, contribuind şi Uranus din Vărsător). Acel Uranus din Vărsător a susţinut din plin valul revoluţionar, curentul aşa-zis înnoitor. Soarele şi Mercur atât de rău aspectate indică şi persecuţiile elitelor aristocratice şi intelectuale, care au urmat, împinse până la o distrugere completă sau o transformare în „elită roşie". Pluton din Rac a generat tendinţa de a distruge radical vechile tradiţii moştenite din trecut (religioase, naţionale, etc.), iar Uranus din Vărsător a adus nevoia de a crea „omul nou, sovietic" şi de a nivela pe toţi oamenii, de a elimina elitele, vârfurile, prin tendinţele colectiviste. Venus din Capricorn indică faptul că în spatele ideologiei găunoase şi a sloganurilor afişate se ascundea o mare sete de putere (care a generat ulterior o luptă pentru putere între liderii bolşevici, până când dictatorul Stalin a eliminat aproape toţi vechii camarazi de luptă).

Jupiter din Gemeni (în exil, poziţie nefavorabilă) indică superficialitatea, inconsistenţa doctrinei marxiste. Pe de altă parte, fiind un Jupiter pe Mijlocul Cerului, putem vedea impactul pe care acest eveniment l-a avut în întreaga lume mai târziu (Jupiter - străinătatea). Zodia Fecioarei (semnificând muncitorii, lucrătorii pământului) este relativ bine pusă în valoare de Ascendent,

Lilith (tendinţele extreme), şi Marte, de aceea putem vorbi despre o acţiune bine elaborată, precisă, dar şi despre organizarea riguroasă ulterioară, despre aparatul funcţionăresc uriaş pe care l-a generat comunismul. Marte, Luna şi Lilith din casa a 12-a ne arată că a fost vorba fără dubii despre un complot şi despre implicarea unor societăţi secrete, care au oferit inclusiv finanţare revoluţionarilor.

Dominantele temei sunt Soarele şi Neptun, aflate în recepţie mutuală (mirajul „Paradisului terestru" comunist), dar şi Uranus aflat în domiciliu (spiritul „revoluţionar", preocuparea de a crea „omul sovietic") sau asteroidul Chiron din Peşti, din casa a 7-a (iluzia dreptăţii sociale, prin aplicarea doctrinei „progresiste" a marxismului). Scorpionul ne arată puterea deosebită pe care au avut-o serviciile secrete în comunism (NKVD, KGB, etc.), crimele odioase şi masive care s-au produs, dar şi setea de putere totală, absolută a liderilor comunişti. Planetele din Leu indică setea de adulare a liderilor comunişti, împinsă până la un delirant, megalomanic, absurd cult al personalităţii.

Iată deci jaloanele pe care Neptun le-a lăsat în întreaga omenire pe parcursul Erei Peştilor.

